

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? - VĀ•CHOVA

PondĀ•lĀ•, 26 prosinec 2016

Kayo je slušarŃnŃ mlĀdenec. NemĀ•u Ā•ict „slušarŃnĀ• vychovanŃ•, protoĀ•e vŃchova psa je nĀ• rozhodnĀ• neumŃm. JakĀ• takĀ• jsem zvlĀdla vychovat dvĀ• dĀ•ti, jsou z nic docela slušarŃnŃ lidě, moc nešarŃtĀ•k nekoušarŃou, a jen obĀ•as na mne vrĀ•ej. OvšarŃem nijak extra jsem nezvlĀdla vŃchovu nĀ•jakĀho chlapa; a tak nenŃ divu, Ā•e jsem se svŃm psem nakonec jen prima kamarĀdka.

KdyĀ• tak nĀ•kdy vidŃm, jak nĀ•kterě pejskaĀ•ice Ā•i pejskaĀ•i kouzelnŃmi pohyby rukou, pĀ•ipadnĀ• nĀ•jakŃm p ovlĀdajŃ svěho Ā•tyĀ•noĀ•ce, pĀ•imĀ•jŃ je aĀ• k neuvĀ•Ā•itelně poslušarŃnosti, tak jsem plnĀ obdivu, ale Ā•e bych to zĀvidĀ•la? To rozhodnĀ• ne. Rozhodla jsem se - s koneĀ•nou platnostŃ - jen pro jedno ‐ nauĀ•it ho, aby stoprocentnĀ pĀ•išarŃel, kdyĀ• ho zavolĀm. KdyĀ• totiĀ• jsme venku, a oba na volno, tak on se sice nezatoulĀ, chovĀ se slušarŃnĀ•, nešarŃtĀ•kĀ, po nikom neskĀ•e, i ke mnĀ• "na dišarŃtanc" pĀ•ijde, ale odchytil ho, to je spŃšarŃ, budu valit ten SisyfĀ•v balvan. Tam mĀm nejspŃšarŃ; vĀ•tšarŃ;anci... Nakonec jdeme domĀ• tehdy, aĀ• mĀ•j chlupek zjistŃ, Ā•e uĀ• to tu všarŃechno oznaĀ•koval, všarŃechno vidĀ•l, hromĀdku odevzdal a bylo by zĀhodno jŃt domĀ• za miskou. On si sice umŃ hezky sednout, a ješarŃtĀ• hned navŃc nabŃzŃ pac, ale to je tak všarŃe. Jo, abych nezapomnĀ•la: jedno pĀ•ivolĀnŃ pĀ•eci jen ovlĀdĀ: „papĀ•Ā•Ā•!„ A taky „jdeme ven„, „pĀ•ines Ā•iĀ•ky„, „jdu nakoupit„ - (to vŃ, Ā•e jdu sama a on zĀ•stane za oknem). A tak teĀ• chodŃm s hladovŃm psem na prochĀzku, mĀm ho na delšarŃim vodŃtku, obĀ•as ho pĀ•ivolĀm, pak dostane kousek pišarŃkotu a velkou dĀvku pochvĀlenŃ, zakonĀ•enou lehkŃm plĀcnutŃm na zadeĀ•ek se slovy: „MĀ•Ā•e„. VĀ•eně a vĀ•enŃ, pokud se nĀ•kterŃm z vĀs, co majŃ psa kompjĀ•trovĀh pĀ•ipadnĀ• ho ovlĀdĀte lehce svŃmi myšarŃlenkami, neobracejte oĀ•i v sloup. JĀ to totiĀ• opravdu neumŃm. CviĀ•it psa. PlĀnuju, Ā•e na jaĀ•e bych na nĀ•jakej ten cviĀ•Āk s nŃm zašarŃla a pokud nĀs nevyrazej, tak tam pobudem. Jestli s ŃspĀ•chem, to nevŃm… A tak tedy oba trĀvŃme svě dny (i noci) velmi spokojenĀ•. PoznenĀhlu jsem pĀ•izpĀ•sobila svĀ•j jŃdelnŃĀ•ek jeho; sice nejŃm syrově kuĀ•ecŃ Ā•aludky ani srdŃĀ•ka a ani kuĀ•ecŃ kostĀ•iĀ•ky, a dokonce ani ty granule ješarŃtĀ• nezkusila, a on zas vynechĀvĀ moje kafe a tajeně sladkosti, ale napĀ•iklad takovŃ jogurt, zeleninovŃ salĀt, vaĀ•enou zeleninu v hovĀ•zŃ polŃvice.. to jŃme spolu. (KaĀ•dŃy ze svě misky).

d@niela, Kayova kĀmošarŃka